

บทที่ 1

บทนำ

✓ ความ เป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในห้องเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาโดยทั่วไปจะประกอบด้วยนักเรียน 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง เรียนรู้เร็ว นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนปานกลางหรือปกติและนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำหรือเรียนช้ากว่าเพื่อนในห้อง¹ สาเหตุที่นักเรียนมีความสามารถในการเรียนไม่เท่าเทียมกันเนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีสติปัญญา ความคิด ความชอบ ความสนใจ ความถนัดและความสามารถแตกต่างกัน อันเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทฤษฎีทางจิตวิทยาได้กล่าวยืนยันว่า "ไม่มีผู้ใดเหมือนกันทุกอย่างแม้แต่ฝาแฝด"² ชม ภูมิภาค ได้จำแนกความแตกต่างของบุคคลออกเป็น 3 ด้านคือ

1. ความแตกต่างด้านสติปัญญา
2. ความแตกต่างด้านความถนัดทางธรรมชาติ
3. ความแตกต่างด้านบุคลิกภาพ³

---

¹ เกรียง เอี่ยมสกุล, โรงเรียนประถมศึกษาภาคปฏิบัติ (ธนบุรี : โรงพิมพ์วงเวียนใหญ่, 2511), หน้า 229.

² เสริมศรี ไชยคร, "เราจะจัดการสอนแบบเอ็กทิภาพได้อย่างไร," ศึกษาศาสตร์สาร 7(ธันวาคม 2521): 45.

³ ชม ภูมิภาค, จิตวิทยาการเรียนการสอน (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 13-14.

การที่นักเรียนมีความสามารถในการเรียนแตกต่างกันนี้ ได้ก่อให้เกิดปัญหาแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน กล่าวคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นครูพยายามให้เหมาะสมกับนักเรียนทุกคนในห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้ประสบความสำเร็จในการเรียนหรือบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ แต่ในทางปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 30 คน หรือมากกว่าโดยใช้วิธีสอนเพียง 1-2 วิธี เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนสามารถบรรลุผลการเรียนยอมเป็นไปได้ยาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนจะมีความเหมาะสมกับนักเรียนบางคนหรือนักเรียนเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น นักเรียนอีกส่วนหนึ่งจะไม่สามารถเรียนได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้และทำให้เกิดความบกพร่องทางการเรียน กมล ภูประเสริฐ ได้พบว่า จากการสังเกตการสอนของครูในห้องเรียน ครูก็จะให้ความสนใจนักเรียนที่เรียนเก่งมากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนเก่งซึ่งมีอยู่ประมาณ 1 ใน 4 หรือ 1 ใน 3 ของห้องเรียนจะได้รับความเอาใจใส่จากครูมาก ในขณะที่นักเรียนที่เรียนอ่อนและปานกลางได้รับความช่วยเหลือและการเอาใจใส่จากครูน้อย โดยที่ครูเองก็ไม่รู้ตัวว่าเป็นเช่นนั้น¹ จึงเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ หรือต่ำกว่าเพื่อนในห้องเรียน ไม่สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนได้เท่ากับเพื่อน

เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ หรือนักเรียนที่ไม่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ อันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ อาทิเช่น ความบกพร่องของนักเรียนเอง คือ ความบกพร่องด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย การขาดความสนใจในการเรียน การขาดเรียนบ่อย ๆ และความบกพร่องของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน ให้มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นหรือบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในเวลาใดเดียวกับเพื่อนในชั้น ครูจึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่จะ

---

¹กมล ภูประเสริฐ, "สภาพที่สนับสนุนการเรียนของนักเรียน," จุลสาร การประถมศึกษา (ธันวาคม 2521) 3.

ช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเหล่านี้ โดยจัดสอนซ้ำหรือหาวิธีการอื่นใดที่จะส่งเสริมการเรียนเป็นพิเศษ วิธีการนี้เรียกว่า "การสอนซ่อมเสริม"¹

(Remedial Teaching)

✓ การสอนซ่อมเสริมจึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนในระยะเริ่มต้น หากไม่รีบแก้ไขก็จะสะสมข้อบกพร่องขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนและไม่สนใจการเรียนอีกต่อไป ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสอยตกและเรียนซ้ำชั้นหรือออกจากโรงเรียนกลางคัน อันเป็นการสูญเสียเวลาทางการศึกษา ~~นักเรียน~~ การศึกษาที่วันตกหลายท่านได้เล็งเห็นความสำคัญของการสอนนี้ เช่น บลูม (Benjamin S. Bloom) ได้ให้ข้อคิดว่า เมื่อสอนจบบทเรียนแล้ว ควรทดสอบย่อย หากนักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องทางการเรียนและไม่บรรลุผลการเรียนถึงระดับมาตรฐานก็จะรับการสอนด้วยวิธีการใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย² ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ แฮร์ริส (Albert J. Harris) ที่กล่าวว่า การสอนที่ดีจะต้องประกอบด้วยการสอน การทดสอบและการสอนซ้ำในเรื่องที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ (Teach, Test, Reteach) การสอนซ้ำก็คือการสอนซ่อมเสริมซึ่งมีหลักการสอนดังนี้คือ ขั้นแรกครูใช้การทดสอบในการวินิจฉัยปัญหาหรือข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนแล้วจึงสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น ต่อจากนั้นจึงทดสอบซ้ำเพื่อประเมินผลการเรียนอีกครั้งหนึ่ง (Test, Teach, Retest)³

¹ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการใช้หลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จางเจริญการพิมพ์, 2520), หน้า 141.

² Benjamin S. Bloom, "Mastery Learning," in Mastery Learning Theory and Practice, ed. James H. Block (New York: Holt Rinehart and Wiston, 1971), pp. 47-61.

³ Albert J. Harris, How to Increase Reading Ability, 4th ed. (New York: David McKay Co., 1966), p. 277.

กาญเย่ (Robert M. Gagne) ได้เน้นถึงหน้าที่ของครูว่าจะต้องคิดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อดูว่านักเรียนเรียนเนื้อหาวิชาอะไร เรียนด้วยวิธีการใด หากนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ครูต้องหาทางช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนเรียนต่อไปได้¹

การจัดการศึกษาของประเทศหลายประเทศในเอเชียได้คำนึงถึงความสำคัญของการสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนเหล่านี้ จึงได้จัดสอนซ่อมเสริมขึ้นในลักษณะต่าง ๆ เช่น ประเทศญี่ปุ่น โรงเรียนประถมศึกษาบางโรงเรียนจะจัดชั่วโมงสอนตอนพักกลางวัน สำหรับสอนนักเรียนที่เรียนอ่อน เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนทันเพื่อนในห้องและมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้น² โครงการอิมแพคในประเทศฟิลิปปินส์จัดโครงการที่เรียกว่า "Tutorial and Remedial System" เพื่อสอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้บรรลุผลการเรียนตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ให้ได้ผลถึงร้อยละ 100 โดยใช้บทเรียนแบบโมดูล และได้รับความสำเร็จอันเป็นผลงานดีเด่นของอินโนเทค ซีมีโอ ยูเนสโก (Innovation Technology, Seameo, Unesco) ในรอบสิบปีของยูเนสโก 2518³

✓ สำหรับการจัดการศึกษาในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของการช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดแนวทางในการสอนซ่อมเสริมไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยกล่าวไว้ใน

¹ Robert M. Gagne and Leslie J. Briggs, Principles of Instructional Design (New York: Holt Rinehart and Winston, 1974), p. 186.

² เอ็มบุญ สุทธิประภา, "การประชุมปฏิบัติงานเรื่องการประเมินผลการเรียนของนักเรียนในประเทศเอเชีย," วารสารสามัญศึกษา 15(มกราคม 2521): 46.

³ Surakhamad Winnarno, "Evaluation and Remediation for 100 Percent Mastery," Innotech Selected Readings (1975): 131-135.

เรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ว่า "เมื่อให้นักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องในจุดประสงค์ข้อใด
เรื่องใดให้ถือเป็นความรับผิดชอบของโรงเรียนที่จะต้องจัดสอนซ่อมเสริมให้"¹ และ
"ให้โรงเรียนสำนึกในความรับผิดชอบที่จะต้องพัฒนาการเรียนของตนโดยจัดให้มีการสอน
ซ่อมเสริมตามควรแก่กรณี"² ส่วนเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนก็มีข้อ
ยกเว้นว่าถ้านักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่มีเวลาเรียนครบ
ร้อยละ 80 (สำหรับชั้น ป.1, ป.3 และ ป.5) อาจพิจารณาให้เลื่อนชั้นได้ ถ้าโรงเรียน
เห็นว่าสามารถสอนซ่อมเสริมให้ได้ในปีการศึกษาถัดไป³ โรงเรียนประถมศึกษาจึงมีหน้าที่
โดยตรงในการจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสบรรลุจุด
ประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของหลักสูตร ประถมศึกษาข้อ 1 ที่กล่าวว่า
"เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน"⁴ ✓

✓ ครูในฐานะผู้ปฏิบัติการตามหลักสูตรและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับ
ห้องเรียน จึงมีหน้าที่สำคัญในการจัดสอนซ่อมเสริม ส่วนที่บกพร่องให้แก่ นักเรียน⁵
แต่เนื่องจากการสอนซ่อมเสริมเป็นการสอนที่ไม่เหมือนกับการสอนในชั่วโมงเรียนและนอก
เหนือจากการสอนตามแผนการสอนโดยปกติ⁶ ครูจะต้องวินิจฉัยปัญหาการเรียนของนักเรียน

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521, หน้า 66.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 78.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 85.

⁴ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สวนทองถิ่น, 2520), หน้า [1].

⁵ ชินิน ฉานพิทักษ์, "หน้าที่ของครูกับสุขภาพของเด็ก," ประชาศึกษา 15(พฤษภาคม 2507): 590.

⁶ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521, หน้า 141.

ก่อนและเลือกใช้สื่อการเรียนและวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน ครูที่สอนซ่อมเสริมจึงควรเป็นผู้ที่มีความสามารถเป็นพิเศษ กล่าวคือ มีความอดทน กระจ่างใจรอบใจเย็น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และที่สำคัญคือต้องมีความเข้าใจนักเรียน¹ รับรู้การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ของนักเรียนได้เร็ว มีความสามารถในการจูงใจให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งคุณสมบัตินี้เหล่านี้ควรได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ² นอกจากนี้การจัดสอนซ่อมเสริมยังต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และศึกษานิเทศก์ จึงจะช่วยให้การสอนซ่อมเสริมบรรลุผลตรงตามวัตถุประสงค์ ✓

จากการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2520 พบว่า ในการจัดบริการต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่แก่นักเรียนนั้น โรงเรียนมีปัญหาในการจัดและการจัดอยู่ในสภาพที่ควรปรับปรุง³ ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาถึงสภาพการจัดสอนซ่อมเสริม และสำรวจปัญหาต่าง ๆ ในการจัดเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อให้ได้ผลบรรลุความมุ่งหมายของการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ต่อไป

¹ Edward William Dolch, A Manual for Remedial Reading, 7th ed. (Illinois: The Gerrard Press, 1953), pp. 324-332.

² Albert J. Harris, How To Increase Reading Ability, pp. 280-281.

³ กรมวิชาการ, ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ, "การสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2520," วารสารการวิจัยทางการศึกษา (ธันวาคม 2521): 20.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ✓

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
  2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
  3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูใหญ่ และครูประจำการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม
- วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์ครูใหญ่ และครูประจำการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม เพื่อนำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ มาตราส่วนประเมินค่าและแบบปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ข้อ คือ

ข้อ ก. ปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อ ข. ปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริมที่นอกเหนือจากข้อ ก. (โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเติมข้อความลงในที่ว่าง)

ตอนที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ข้อ

ข้อ ก. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม

ข้อ ข. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม (โดยให้ผู้ตอบเติมข้อความลงในที่ว่าง)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบแก้ไข และนำมาปรับปรุงเป็นแบบสอบถามฉบับชั่วคราว

4. นำแบบสอบถามฉบับชั่วคราวไปทดลองใช้กับครูใหญ่ จำนวน 10 คน ครูประจำการ จำนวน 20 คน รวม 30 คน ซึ่งเป็นครูใหญ่และครูประจำการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร แล้วนำมาปรับปรุงให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับตัวอย่างประชากร ซึ่งเลือกโดยการสุ่มแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนทั้งหมด 143 โรงเรียน ได้ครูใหญ่ จำนวน 73 คน คิดเป็นประมาณร้อยละ 51 ของครูใหญ่ทั้งหมด และครูประจำการ จำนวน 320 คน คิดเป็นประมาณร้อยละ 20 ของครูแต่ละโรงเรียนที่ครูใหญ่ได้รับเลือก เป็นตัวอย่างประชากร รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 393 คน

6. วิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) มัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และหาความแตกต่างของมัชฌิม เลขคณิตโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

7. สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย พร้อมทั้งเสนอแนะ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นครูใหญ่และครูประจำการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี สำหรับครูประจำการนั้นครูใหญ่เป็นผู้เลือกครูที่ได้จัดสอนซ่อมเสริม โดยไม่คำนึงว่าจะสอนชั้นใดและวิชาใด

2. การวิจัยนี้เป็นการสำรวจสภาพการณ์และปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ตามสภาพความเป็นจริงที่ได้ปฏิบัติอยู่ และศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูใหญ่ และครูประจำการต่อการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนของตน

ขอตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยถือว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ครอบคลุมเนื้อหาในการสำรวจสภาพการณ์และปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้
2. ผู้วิจัยถือว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความคิดเห็นและสภาพการณ์ที่เป็นจริง

กล่าวถึงความ

การสอนซ่อมเสริม หมายถึง การสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนซ้ำมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ หรือไม่ ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ โดยจัดสอนในลักษณะต่าง ๆ เช่น สอนก่อนเข้าเรียน พักกลางวันหรือแบ่งเวลาสอนในช่วงโมงเรียนปกติ เป็นต้น

นักเรียนที่เรียนซ้ำ หมายถึง นักเรียนที่เรียนซ้ำกว่าเพื่อนในห้อง เรียนซ้ำกว่าโครงการที่กำหนดไว้ หรือไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วยการสอนในช่วงโมงเรียนปกติและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่เป็นจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

1. ได้ทราบสภาพการ จัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นนทบุรี

2. ได้ทราบปัญหาการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา, สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

3. เป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย